

[Tove Jørgensen]

Det er også sådan, at det er kvinderne, det vil gå ud over. For det første er det kun kvinder, der får barselhvile, og det er derfor kun kvinder, der bliver ramt af kravet. For det andet har kvinderne den ringeste løn, og af hensyn til familiens samlede økonomiske situation er det kvinderne, der kommer til at blive hjemme, fordi det er billigst for familien.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Fru Tove Jørgensen spurgte, hvad der er konsekvenserne af den linje, der ligger i bl. a. socialministerens og arbejdsministerens cirkulære. Dertil kan jeg sige, uden at jeg på nogen måde mener det rigtigt at gå i enkeltheder om sociallovgivningen, at bistandslovens almindelige regler er tilstrækkelig smidige til at forebygge det, man kunne kalde urimelige virkninger i de tilfælde, som fru Tove Jørgensen omtalte. I hvert fald er der en rimelig dækning også i forhold til det problem, der ligger bag ved fru Tove Jørgensens spørgsmål.

Tove Jørgensen (DKP):

Så er det vist nødvendigt at skære det ud i pap. Ifølge socialministeren er forudsætningen for, at der kan ydes kontanthjælp efter bistandslovens § 37, at der foreligger ændringer i en persons forhold, som i en begrænset tid afskærer den pågældende fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold, en såkaldt social begivenhed. Så siger ministeren: manglende mulighed for at få et barn passet kan efter socialministeriets opfattelse ikke i almindelighed betragtes som en social begivenhed i bistandslovens forstand. Det vil sige, det ikke er en social begivenhed, hvis en gift kvinde ikke kan få sit barn passet, ryger helt ud af arbejdsmarkedet og bliver totalt afhængig af sin mand. Vi er tilbage til århundredets begyndelse med den praksis, der her foreligger. Kan ministeren anerkende det, og vil statsministeren hævde, at der her er tale om ligestilling af mænd og kvinder?

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *justitsministeren* af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren sikre, at den retssag, som otte kvinder har rejst mod fem medicinalfir-

maer om skadelige bivirkninger ved brug af p-piller, kan gennemføres fuldstændig som en fri proces-sag?«

(Spm. nr. 856).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af dagspressen, at de penge, landsretten har bevilget til gennemførelse af den i spørgsmålet omtalte sag som en fri proces-sag, nu er brugt op. Kvindernes advokat er gået i gang for at prøve at fremskaffe yderligere midler, så sagen kan gennemføres til ende.

Kvindernes påstand er, at de har fået blodpropper i hjernen som følge af deres brug af p-piller.

Sagen er af stor principiel betydning, ikke kun for de otte kvinder, den vedrører direkte, men for alle kvinder. Den rejser hele spørgsmålet om, hvor grundig en forskning der ligger forud for, at så anvendte præparater som p-piller sendes på markedet, og den rejser spørgsmålet om, hvorledes nye præparater introduceres, hvor reel information der gives om præparaterne, og hvor meget de opreklameres i salgøjemed.

Retssagen er trukket længe ud, bl. a. fordi kvindernes advokat har ønsket sygejournaler udleveret af en række hospitaler. Det har sundhedsstyrelsen modsat sig, hvorefter sagen er køret til højesteret.

Befolkningens tillid til sundhedsmyndighederne er afhængig af fuldstændig åbenhed omkring de metoder, der anvendes i forbindelse med brug af medicinalprodukter. Får denne retssag ikke lov til at blive gennemført til sin slutning, vil der tilbage være en meget høj grad af utryghed omkring både eksisterende og fremtidige præparater. Derfor må der være en klar offentlig interesse i, at staten stiller de nødvendige midler til rådighed for sagens gennemførelse.

Ebba Strange (SF):

Det spørgsmål, jeg har rejst over for justitsministeren, drejer sig om 8 kvinder, der har rejst sag mod 5 medicinalfirmaer, fordi de mener at have taget skade af at bruge p-piller.

Kvinderne har krævet mellem 100.000 kr. og 200.000 kr. i erstatning, og der er stillet 30.000 til rådighed til hver enkelt kvinde, for